

И волиме купно,
Изгонити наш
Бѣдникъ темнотѣ!

Будетъ ти душа-та,
Венелине славный,
На вѣки спокойна,
И въ небесникъ славъ!
Небесныятъ царь

Да тя усподоби,
Да тя успокои
Въ небесно-то царство,
Вѣчно да пролѣтѣ
Своя-тъ Божи даръ !

Г. Ф. Пѣшаковъ.

БРАТИЯ МИЛАДИНОВЫ.

Двамата учени Българи и благонадеждни братія Миладинови, Димитръ и Константинъ, отъ село Зтруга въ Охридско, умрѣхъ безъ време въ Цариградските тѣмницы на 1861 г. Отъ тѣхъ Димитра, постарый братъ, който былъ жененъ и ималъ 5—6 дѣца, оклеветихъ като бунтовникъ и чуздъ агентинъ, и го закарахъ въ Цариградъ, таго затворихъ. По малкія братъ Константинъ като свѣрши гимназію въ Атинѣ съ поддърженіе-то на брата си Димитра, отиде въ Москву, гдѣто свѣрши и университетъ, и като си доди въ отечество-то на 1861 г. и не намери брата си, отиде право въ Цариградъ да го види, гдѣто запрехъ и него. Като ся расчу негово то затвареніе, нѣкои